

V. Iljin: Jak je Evropa tlačena do beznadějného boje s Říší středu

- CZ24 News | 7. října 2023

EU/USA/RUSKO/ČÍNA: USA intrikují proti Číně a Rusku, čímž ohrožují Evropu

Valerij Iljin

Koncem září agentura Bloomberg informovala, že francouzský prezident Macron tlačí Evropu do boje s Čínou. Ohrožené obchodní vztahy mají hodnotu 900 miliard dolarů.

Tvrdší přístup EU k Číně je formován obavami Francouzů, že obchod s Pekingem představuje riziko pro jejich průmysl. Zdroje agentury Bloomberg uvedly, že Evropa musí znovu zvýšit svou sílu a francouzské orgány hrají klíčovou roli při utváření této politiky EU, kde nečinnost vystavuje ekonomiku bloku cestě k dlouhodobému poškození.

O něco dříve Německo a Velká Británie oznámily výrazné ochlazení postojů vůči Číně. Tyto země projeví nespokojenost s "rostoucím autoritářstvím" Číny, "chřestěním zbraněmi" ohledně Tchaj-wanu a úzkými vazbami Peking s Moskvou.

Německá strategie vztahů s Čínou se od francouzské liší "mírou radikalismu". Podle agentury Associated Press vychází z předpokladu, že "v dohledné budoucnosti" je největší bezpečnostní hrozbou Rusko a přístup k Číně by měl být vyvážený.

Autoři dokumentu upozorňují, že ekonomická závislost Číny na Evropě klesá, zatímco závislost Německa na Číně v posledních letech roste. V této souvislosti si německé orgány přejí, aby hospodářská spolupráce s Čínou byla "spravedlivější, udržitelnější a vzájemnější".

Podle autorů článku se země Evropské unie stávají zcela závislé na Číně, pokud jde o lithiové baterie a palivové články, což je stejná závislost na Číně, jako byla energetická závislost EU na Rusku před začátkem SVO na Ukrajině. Evroptí ekonomové se domnívají, že ještě není pozdě jednat, ale je třeba si pospíšet, protože Čína není jen hlavním dodavatelem baterií. Snaží se získat ložiska surovin například v Africe. Proto, aby EU snížila svou závislost na Číně, musí společně s USA více investovat do inovací.

EU se horečně snaží zavést vlastní plnohodnotnou výrobu baterií. První závod byl otevřen ve Francii, ale všichni si uvědomují, že slušný efekt přinese pouze kontrola celého řetězce - od těžby surovin až po recyklaci vyřazených baterií. Čína mezitím aktivně hledá nové zdroje surovin v Africe a předbíhá EU, čímž vytlačuje Francouze z kontinentu a trhů. To zase nutí Macrona ke stále ostřejším prohlášením na adresu Číny.

Italové rovněž propadají panice. V září dala italská premiérka Meloni čínskému premiérovi Li Čchiangovi jasně najevo, že Řím hodlá odstoupit od investičního paktu, který se "stal zkouškou vztahu její země se Spojenými státy". Podle agentury Bloomberg Meloni během summitu G20 Liovi sdělila, že Itálie plánuje odstoupit od paktu "Jeden pás, jedna cesta", který podepsal čínský prezident Si Ťin-pching (v anglické transkripci se projekt nazývá BRI "Belt and Road Initiative"), přitom ale zachovat svoje vztahy s Čínou.

Itálie je jedinou velkou západní zemí a členskou zemí EU, která se připojí (v roce 2019) k projektu Pekingu. Předpokládá rozšíření vazeb Číny se Střední Asií, Evropou a Afrikou prostřednictvím masivních investic do infrastruktury. Italský ministr obrany Guido Crozetto kritizoval rozhodnutí kolegů z předchozí italské vlády připojit se k projektu "Jeden pás, jedna cesta" již v červenci tohoto roku. Podle ministra obrany, kterého citovala agentura Reuters, tato iniciativa "dala italskému exportu jen málo". Crozetto a jemu podobní tvrdí, že Peking projekt potřebuje pouze k rozšíření svého geopolitického a ekonomického vlivu.

Na tomto pozadí se americká média již několik měsíců snaží ujistit Peking, že Čína ztratila své evropské partnery údajně kvůli příliš těsným vztahům s Ruskem. Letos v létě začal deník The Wall Street Journal ujišťovat čínské úřady, že na první postpandemické fórum Iniciativy Pásmo a stezka, které se má konat v říjnu v Pekingu, nikdo z vedoucích představitelů EU necestuje pouze kvůli plánované přítomnosti Vladimira Putina.

Skutečnými důvody jsou – obsedantní výzvy USA k nespolupráci s Čínou a neochota EU stát se na Číně ekonomicky závislou – jsou zmiňovány jen okrajově.

Na druhou stranu názorně ukazují výhody, které Peking ztrácí z gigantického projektu Si Ťin-pchinga, který by mohl přilákat investice v hodnotě 1 bilionu dolarů a propojit Asii s Evropou, Afrikou a Latinskou Amerikou novou sítí železnic a silnic, přístavů, potrubí a další infrastruktury. Američtí propagandisté rovněž tlačí na pilu, že před pěti lety se do iniciativy Pásmo a stezka aktivně zapojily některé evropské země (míněna je, jak musíme předpokládat, Itálie) a prvního fóra projektu v roce 2017 se zúčastnili lídři a vysocí představitelé 30 zemí, zatímco v roce 2019 jich bylo již 38.

Tento pastorální obrázek však podle Washingtonu Pekingu zkazila "špatná volba" mezi "naprosto toxickým Putinem" a vedením evropských zemí, které jednomyslně odmítlo přijet na fórum čínského obřího projektu "Jeden pás, jedna cesta", protože na něj byl pozván Putin.

Cílem tohoto druhu štvání Pekingu proti Moskvě zpoza oceánu je podpořit trendy v čínské zahraničně ekonomické aktivitě, které jsou v rozporu s ruskými zájmy. Do poloviny letošního léta Čína téměř zdvojnásobila své dodávky do Evropy, přičemž obešla Rusko. Zájem Washingtonu na tom lze jasně vyčíst. Nejde o to, aby Čína připravila severního souseda – Rusko o lukrativní tranzitní kontrakty. Jde o poněkud složitější úkol: zajistit surovinovou nezávislost středoasijských států na Rusku a připoutat je k Číně. Vliv Ruska ve Střední Asii má již nyní klesající tendenci, ale Čína musí těmto procesům přidat na dynamice a zároveň si na krk pověsit ekonomické závaží v podobě postsovětských republik.

USA sázejí na to, že sníží obchodní pozice Ruska a vytvoří mu slabou pozici při případných jednáních s Čínou. S cílem podpořit tyto tendence a procesy staví vedoucí mocnosti EU a Británie proti Pekingu ze západu euroasijského kontinentu.

Celý tento vývoj dává Rusku šanci najít rovnováhu vztahů se Západem a Čínou, která bude užitečná pro jeho suverénní rozvoj.

AUTOR: Valerij Iljin

[ZDROJ](#)

Překlad: St.Hroch/BelobogSk